

П. Кого проче тъбува да благодаримъ и славимъ за спасеніе-то си?

От. Бога и Господа нашего Иисуса Христа. Дан. 9 ; 9 ; Фил. 2 ; 5 - 11 : Іуда 24, 25 : Откр. 5 ; 9 - 14.

— 0 —

Истый-тъ день, въ когото прародители-ти ни падилюхъ, Богъ отъ голъмъ-тъ си милостъ приготвилъ за тъхъ и за чада-та имъ съвършенно спасеніе. Той приготвилъ и Спаситель и Освятитель.

1) *Спасеніе-то е отъ Господа.* Никое друго сѫщество, освѣтъ Бога, Самодържавный-тъ Господа на всички-ты, нѣмало мъдростъ и силъ да начертае, и да приготви путь на спасеніе-то за изгубенны-тъ человѣкъ. Человѣкъ-тъ като съгрѣшилъ, на Бога останало само да рѣши да живѣе ли той или да умре, да ся спасе ли, или да ся изгуби вѣчно.

2) Богъ ся побудилъ да приготви путь за спасеніе то отъ непостижимъ-тъ си любовь. Той ны съжалилъ въ наше-то разорено и окаянно състояніе. Не искалъ да умре грѣшникъ-тъ.

3) Тоя путь на спасеніе то Богъ приготвилъ безъ да глыда колко скажо ще му стапе. Като было потрѣбно неговъ-тъ Единороденъ Сынъ да умре за насть, той Го не пожалилъ. (Рим. 8 ; 32). И като было потрѣбно